

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 25 lutego 2005 r.

zmieniająca decyzję 94/140/WE ustanawiającą Komitet Doradczy ds. Koordynacji w zakresie
Nadużyć Finansowych

(2005/223/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Komisji 94/140/WE⁽¹⁾ Komisja ustanowiła przy sobie Komitet Doradczy ds. Koordynacji w zakresie Nadużyć Finansowych, zwany dalej „Komitetem”, mający jej doradzać we wszelkich sprawach związanych z zapobieganiem nadużyciom i nieprawidłowościom finansowym i z karaniem ich, a także we wszelkich sprawach dotyczących współpracy między Państwami Członkowskimi oraz między Państwami Członkowskimi a Komisją w dziedzinie zwalczania nadużyć finansowych.
- (2) Od momentu ustanowienia Komitetu podstawowe przepisy wspólnotowe dotyczące ochrony interesów finansowych Wspólnoty zostały w znacznym stopniu rozwinięte i umocnione, w szczególności poprzez wprowadzenie nowych środków legislacyjnych oraz zmian organizacyjnych w ramach Komisji.
- (3) Rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95⁽²⁾ przyjęte zostały ogólne przepisy definiujące pojęcie nieprawidłowości oraz ustanawiające administracyjne środki i kary w dziedzinie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich, a na mocy rozporządzenia

Rady (Euratom, WE) nr 2185/96⁽³⁾ przyjęto szczególne przepisy, mające zastosowanie we wszystkich obszarach działalności Wspólnot i dotyczące kontroli i inspekcji administracyjnych na miejscu przeprowadzanych przez Komisję.

- (4) Artykuł 280, wprowadzony do Traktatu WE przez Traktat Amsterdamski, stworzył dla zwalczania nadużyć finansowych nowe ramy instytucjonalne. Nowy tekst przewiduje w szczególności kompetencje dzielone pomiędzy Wspólnotą i Państwami Członkowskimi, jak również ścisłą i regularną współpracę między właściwymi władzami Państw Członkowskich a Komisją w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot.
- (5) Decyzją 1999/352/WE, EWWiS, Euratom⁽⁴⁾ Komisja ustanowiła przy sobie Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF), którego zadaniem jest przeprowadzanie dochodzeń w trybie administracyjnym w celu zwalczania nadużyć finansowych i który jest odpowiedzialny za wszelkie działania związane z ochroną interesów wspólnotowych przed nieprawidłowościami mogącymi prowadzić do wszczęcia postępowań administracyjnych lub karnych.
- (6) Rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁵⁾ oraz rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999⁽⁶⁾ ustaliły ramy prawne działalności OLAF, zobowiązując go w szczególności do zapewnienia współpracy pomiędzy właściwymi władzami Państw Członkowskich a Komisją w celu koordynowania działań mających na celu ochronę wspólnotowych interesów finansowych przed nadużyciami finansowymi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 61 z 4.3.1994, str. 27.

⁽²⁾ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, str. 2.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, str. 20.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, str. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, str. 8.

- (7) W odniesieniu do ochrony euro przed fałszowaniem rozporządzenie Rady (WE) nr 1338/2001⁽¹⁾ umożliwiło zorganizowanie ścisłej i regularnej współpracy, w szczególności między właściwymi władzami krajowymi a Komisją, powierzając tej ostatniej misję zapewnienia, w drodze konsultacji z odpowiednim komitetem doradczym, ogólnej ochrony wspólnej waluty europejskiej. Zgodnie z decyzją Rady 2001/923/WE⁽²⁾ Komisja jest odpowiedzialna za objęcie zarządzaniem i za wprowadzenie w życie, przy współpracy Państw Członkowskich, wspólnotowego programu wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”).
- (8) Mając na względzie wyżej określony kierunek rozwoju przepisów wspólnotowych i biorąc pod uwagę horyzontalny zasięg oddziaływania Komitetu, należy odpowiednio dostosować zarówno jego kompetencje konsultacyjne, jak i udział w nim Państw Członkowskich, których przedstawiciele powinni móc liczyć na wsparcie właściwych władz krajowych. Aby osiągnąć lepszą elastyczność prac Komitetu, należy również przewidzieć możliwość ustanowienia grup roboczych o oddziaływaniu sektorowym.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 94/140/WE,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W decyzji 94/140/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja może zasięgnąć opinii Komitetu we wszelkich sprawach dotyczących zapobiegania nadużyciom finansowym i ich karania oraz wszelkich innych działań niezgodnych z prawem i szkodzących interesom finansowym Wspólnoty, jak również we wszelkich sprawach dotyczących mającej na celu ochronę interesów wspólnotowych współpracy między właściwymi władzami Państw Członkowskich, a także pomiędzy tymi ostatnimi a Komisją, w celu lepszego zorganizowania ścisłej i regularnej współpracy pomiędzy

właściwymi władzami w dziedzinie zwalczania nadużyć finansowych.

Komisja może zasięgnąć opinii Komitetu we wszelkich sprawach dotyczących działań związanych z ochroną interesów finansowych Wspólnoty oraz z ochroną banknotów i monet euro przed fałszowaniem.

Komisja może również zasięgnąć opinii Komitetu we wszelkich sprawach dotyczących prawnej ochrony interesów finansowych Wspólnoty, także jeśli chodzi o aspekty związane z policyjnym i sądowym wymiarem rozpoczęcia zwalczania nadużyć finansowych i współpracy w tym zakresie.”;

- 2) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W skład Komitetu wchodzi po dwóch przedstawicieli każdego Państwa Członkowskiego; mogą oni być wspomagani przez dwóch przedstawicieli właściwych władz krajowych.”;

- b) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeśli Komisja wyrazi zgodę, Komitet może utworzyć grupy robocze celem ułatwienia prac w dziedzinach sektorowych wchodzących w zakres jego kompetencji. Obsługa sekretariatu jest zapewniona przez Komisję.”;

- 3) w art. 6 odniesienie do art. 214 Traktatu zostaje zastąpione przez odniesienie do art. 287 Traktatu.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 lutego 2005 r.

W imieniu Komisji
Siim KALLAS
Wiceprzewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 181 z 4.7.2001, str. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 339 z 21.12.2001, str. 50.